

בבית המשפט העליון

רע"פ 1207/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אבי כהן

נגד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט א' סטולר) בעפ"ת-10-33762-18 מיום 18.1.2019

המבקש: בעצמו

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט א' סטולר) בעפ"ת 10-33762-18 מיום 23.1.2019, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (השופט א' בועז) בתע"א 10-2214-18 מיום 10.10.2018.

2. ביום 10.10.2018 הרשיע בית משפט השלום לתעבורה את המבקש, על פי הודאתו, בעבירה של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה).

3. כגזר דינו, הדגיש בית משפט השלום לתעבורה את חומרת העבירה בה הורשע המבקש, וקבע כי היא "מבטאת זלזול בהחלטות של גורמי האכיפה ובהחלטות שיפוטיות וכביטחונם של משתמשי הדרך", כלשונו.

לאחר שציין כי שקל את חומרת העבירה, מתחם הענישה הנוהג, ואת נסיבותיו האישיות של המבקש, השית עליו בית המשפט עונש של 2 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה למשך 3 שנים; קנס כספי בסך 1,000 ש"ח; פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים; ופסילת רישיון לתקופה של 3 חודשים על תנאי לבל יעבור את העבירה שבה הורשע או עבירות לפי התוספת הראשונה והשנייה לפקודה.

4. המבקש ערער על חומרת עונשו לבית המשפט המחוזי בירושלים וטען, בין היתר, כי שלילת רישיונו תפגע בפרנסתו ותקשה עליו לטפל בהוריו החולים ובילדיו.

5. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך ששב והדגיש את חומרת העבירה בה הורשע המבקש. כמו כן נקבע כי גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה "מושתת על אדנים איתנים ואפילו מקל במידת מה על המערער (המבקש – י' א')", כהגדרתו.

6. המבקש לא השלים עם פסק הדין, ומכאן הבקשה שלפניי, בגדרה שב המבקש על עיקר טענותיו כפי שהובאו בערעור, ומבקש הקלה בעונשו נוכח נסיבותיו האישיות.

7. דין הבקשה להידחות.

8. הלכה היא כי לא תינתן רשות ערעור "בגלגול שלישי" אלא אם יש בבקשה כדי לעורר סוגיה עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או כאשר נגרם לו עיוות דין מהותי. יתירה מזאת, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן רק במקרים שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת (רע"פ 9094/18 בושרי נ' מדינת ישראל (2.1.2019)). הבקשה שלפניי אינה מצויה בגדר אמות מידה אלו.

טענותיו של המבקש, אשר נשמעו בפני שתי ערכאות ונדחו, ממוקדות כל כולן בנסיבותיו האישיות – ואין בהן כדי חשש לעיוות דין.

9. אף לגופו של עניין, בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתירה שבעבירת הנהיגה בזמן פסילת רישיון, אשר יש בה כדי להפגין התרסה נגד רשויות החוק וזילות בהוראות בתי המשפט (ראו והשוו: רע"פ 8438/17 כיאל נ' מדינת ישראל (30.10.2017)).

משכך, איני סבור כי העונש שהושת על המבקש חמור כלל ועיקר – וזאת חרף נסיבותיו האישיות.

10. הבקשה נדחית, אפוא.

ניתנה היום, י"ט באדר א' התשע"ט (24.2.2019).

ש ו פ ט